

баш-пшеница. *Д.* 14, 17—20. Пакъ жъяру-ту ю пстачи презъ она дупка
що ю направеть ламии-те, и ю будя рѣка. *Д. р.* 142. Протекли сѣ
три реки кървави: Първа тиче въ Заара загари, Вторѣ тиче въ рѣка
тунджалия, Третѣ тиче въ тевна тьвнища. *Ч.* 296. Уя'нуло своѣ добра
коня Пай отиде под Будима града Под Будима на рѣкѣ Ситниче.
Пс. 12, 111. Пролета свѣта неделя Со чесни кърсти во рѣка по край
Йордана рѣчица. *М.* 34. Налъ вечеръ дошелъ до една твърдѣ малка
рѣкичка. *Сб.* 57.

Рѣкидѣжъ с. м. ракитникъ. **Рѣкитовъ** пр. ракитовый: Я пла-
вай плавай, Дафинке, Дано си на край изплавай Мама ти да те из-
вади.—Не можъ мамо не можъ че ми ся косѣ заплѣла У рѣкитово ко-
рѣнѣ. *Д.* 61, 10—15. ср. ракита.

Рекѣ Речѣ Речамъ (*Мак.*) и. св. **Рѣчамъ** и. дл. скажу, го-
ворю (*син.* кажъ, казвамъ): Речи ми да ти реча. Казватъ томува, кой-
то кори другою съ това, което е той самъ направилъ. *Кн.* 121. Дай
га на мене моме, Сполай да ти реча. *В.* 210. Сполай да ти речемъ.
ib. Като речешъ научихъ се, той ще те пзеде. *Пс.* 14, 316. И да ѣ рѣ-
чишъ—„снахо Самовило! Отпущи го мои милѣ брата. *М.* 7. Я рѣчи
на по-малката. *Д.* 29, 38. Речи имъ да почакаеть, Дур' да излезамъ отъ
бана! *М.* 351. Ай речите на младъ гемиджия. *М.* 184. Заварихъ трѣма
гавѣзи За тебе, Петрано приказватъ И си на мене рекохъ. *Д.* 51, 17—
19. Рекъше: „Побратиме, да смо знаи, оти си толко благ, 'т'емо да
те изручамо още под дървото“. *Пс.* 11, 139. Що те рекла гиздава дѣ-
войка—сѣ е такъ било. *Д.* 38, 28—29. Богдана на друшки си рѣкла.
ib. *S.* 6, 35. Като се по-удзрель, рекѣтъ. *Пс.* 13, 151. Рекле на леси-
цата, а лесицата на опашката си. *Кн.* 121. Тѣгѣ риджалите реклѣ.
Пс. 12, 122. Ако рече, не испече! Сир. Ако рече, не направи.—Азъ
рекохъ, казва купецътъ. Ако рече, ти не отсѣче. *Кн.* 4. „Я реко' огънъ
е, та дойдо' за огънъ“. *Пс.* 12, 121. И он рече: „Я дойдо' да ми даде-
те огънъ“.—Арно, рече, че ти дадемо огънъ. *ib.* Ке ви речамъ една ну-
ждна реча. *М.* 55. Не съмъ Киприяникъ, не можъ рече съмъ (*et je ne*
saurais dire que je le suis). *Т.* 51. А бе, азъ биръ да съмъ далъ за
черквата, пакъ не щѣ рѣ: не давамъ Ей че и Господъ ми помогна
да посребря и Евангелъето. *Зк.* 31. Тукъ чловѣкъ еще е весель, какъ-
то рѣчатъ (*какъ говорится*), а не пиятъ. *Л. Д.* 69, 111. Брутиѣцътъ сѣ
бързоногы като сърнытъ и рогачитѣ, и стапватъ, тѣй да рекъ, (*такъ*
сказать) на нектѣ. *Т.* 165. Да речемъ положимъ: Да рѣчемъ, искаме
да позлатимъ единъ прѣстенъ. *Л. Д.* 76, 86. ср. *ib.* 69, 179; 72, 240.
Да рѣчеме, че тоя остатокъ ще да има тѣжина отъ 100 драма. *З.* 201.
Ще рече, значить: Отъ такыва бубы да изваждашь сѣмя ще рѣче